

Tibold Szabina

A BÁBA

Ücsörgött a Bába Öreg kunyhójába' Várakozott szegény Sürgető hívásra	Kismama könnyéről Családi hűhóról, Keresztelőkről. Komakosarakról –	Gyolcsba takartad a Nyüzsgő életet, Karomba fektetted, S tudásod enyém lett –
Lement a Nap, felkelt a Hold, Hajnal jött helyébe, Nem érkezett senki, hogy Vigye hirtelenbe –	Ujjai lazulnak, Rebben Bába álma, Emlékszik már tisztán, Anyja lett a lányka –	Nagyanyám álmat Rögvest megfejtette, Tehozzád elküldött Meleg üdvözlettel:
Ült a Bába szótlan, Kezei ölében, Összekulcsolt ujjak Emlékek terhével –	Nem őtőle kérte Mestersége titkát, Hanem kórházba ment Orvos kése alá.	Legboldogabb napja Teljes életének, Amikor anyámat Méhéből kivetted.
Szülés és vetelés, Boldogság és könnyek, Betegség, egészség, Mind-mind az övé lett –	Mi lett a világgal? Tűnődik a Bába, Viszem tudásomat A Halál karjába –	Megkérlek hát szépen, Nagyanyám nevében, Mivel ez az álmom Kívánságom régen,
Vajúdó anyákkal Virrasztott éjszakák, Hajnali szülések, Fürdetés, pólyálás – Füvei, könnyvei Mind élettársai Lepedők, kenőcsök, Segítő szolgálói –	Lépéseket hall, Felriad a Bába, Szőke leány lépked Háza irányába – Köszön illendően, Kosarában szőlő, Friss kenyér illata Árad a kendőből –	Taníts meg az ősi múlttra Fű-beszédre, széljárásra, Oszd meg velem tudásodat És szentelj fel Bábának!
Várnak, várakoznak, Bába ujjai álmodnak – Első kisbabáról Csepp, szőke lánykáról,	Eljöttem Anyóka, Mert álomban láttam Ordító kisbabát és Mosolygó szájad –	

